

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Internet jako nástroj současné doby

Vedoucí diplomové práce: doc. Jan Stolín M.A.

Oponent diplomové práce: MgA. Jan Prošek Ph.D.

Práce studenta je velice jednoduše napsaná, v jednotlivé kapitoly mezi sebou logicky prostupují, i když na první pohled se může zdát, že tomu tak není. Ve své podstatě je text povrchní nejde do hloubky fenoménu, který student popisuje, spíše se jen dotýká všeobecně známých a někdy i zažitých klišé o fungování tohoto „nástroje“ (nástroje). Některé formulace nedávají smysl a vyznívají emotivně a osobně k dané tematice což není pro tento druh práce adekvátní. Vím že sám student se nechtěl soustředit na výčet videoartu či umění nových médií avšak jeho práce teoretická se tohoto tématu dotýká. Proto bych pro snazší vzhled a ukotvení textu doporučil podpořit myšlenky studenta o citace autorů, kteří se podobnou tematikou zabývají. Ať to je Lev Manovič Jazyk nových médií nebo nedávno vydaná kniha od Marii Meixner Internetové umění ve virtuálním a fyzickém prostoru dále pak kniha Faktomluva od Hanse Roslinga atd. Jak už jsem zmínil výše, vím že studentovi o výčet umění ale je dobré mít přehled, a i když knihy nemusí být zcela zaměřeny na umění můžeme své myšlenky opírat o odborníky zabývající se stejným fenoménem.

Stěžejní práce studenta však není teoretická část ta má jen doplnit a podpořit jeho práci praktickou. Dílo které vzniklo, je z mého pohledu mnohvrstevnaté, přinášejícím spoustu otázek nad vlastním bytím v „pohybu“ v digitální prostoru. Záměrně píše digitální a ne virtuální. Digitální jako proměnlivém, založeném na kódech a mimo realitu, mimo reálný svět. Neboť vše co je zaznamenáno numericky a zapsané kódech je manipulovatelné. Dílo dotýkající se šíření a hromadění zpráv nejen relevantních, ale také takzvaných hoaxů zpráv lživých a manipulovaných. Dílo které nám umožňuje být v „centru“ dění v centru Informací, které nás obklopují. Zpráv neviděných v celku, ale vždy jen v jedné z jejich částí. Díky tomu se dostáváme k fenoménu celku a fragmentu. Kolik musíme udělat pohybu nejen toho virtuálního, abychom se dostali k podstatě a mohli analyzovat správnost a pravdivost informace? Kolik musíme udělat pohybu po nasazení virtuálních brýlí, abychom přehlédlí množství zpráv, které se k nám dostávají? A když máme pocit že již víme a našli jsme podstatu, vše se promění a mi zůstáváme a dál hledáme pravdivost informace, která se k nám dostala. Vnímám dílo Jan Rouhy jako velice zdařilé. Velice oceňuji i formu zpracování, neboť zcela podporuje myšlenky, se kterými student pracuje. Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji známku velmi dobře.

Datum: 3.6.2019

Podpis: Jan Prošek

